

กรอบการเขียนนำเสนอผลงาน “แนวปฏิบัติที่ดี”
การจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ประจำปี 2567

.....

ชื่อผลงาน “แนวปฏิบัติที่ดี” กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ

พระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช

หน่วยงาน.....มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง.....

- ชื่อ-สกุล ผู้นำผลงาน...
1. ผศ.ว่าที่ร้อยตรีทงศักดิ์	สัสดีแพง
2. นางสาวแสงจันทร์	วงศ์ขันนท
3. นางศิริประภา	ศรีทอง
4. นางนิตยา	เอกบาง
5. นางสาวธนพร	ยะสุทธิ
6. นางสาวสวรินทร์	สารสมุทร
7. นางสาวณัฐพรรณ	งามสม

โทรศัพท์มือถือ.....085-7172474.....E-mail.....gunlpc@hotmail.com.....

1.ประเภทผลงาน

- ด้านการผลิตบัณฑิต
 ด้านการวิจัย
 ด้านการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน

2.บทสรุป (สรุปเนื้อหาสำคัญของงาน ไม่ควรเกิน 10 บรรทัด)

“แนวปฏิบัติที่ดีกฎหมาย TRIUP ACT การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช” คณะกรรมการจัดการความรู้ ได้ดำเนินกิจกรรม 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนบ่งชี้ความรู้จัดประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ เพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่น่าสนใจ โดยเน้นความต้องการของนักวิจัยและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยผลการสำรวจ พบว่า เรื่อง “กฎหมาย TRIUP ACT การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช” มีจำนวนคณาจารย์โหวตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46% 2) ขั้นตอนการสร้างและแสวงหาความรู้ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการถ่ายทอดความรู้โดยวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถ ให้กับคณะกรรมการจัดการความรู้มีการทำแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม3) ขั้นตอนการจัดความรู้ให้เป็นระบบ คณะกรรมการดำเนินการช่วยกันสรุปประเด็นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งตามหัวข้อและประเด็นความรู้ที่สำคัญในแต่ละครั้ง4) ขั้นตอนการประมวลและ

กลั่นกรองความรู้ จัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 วันที่ 2 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 วันที่ 9 สิงหาคม 2567) **ขั้นตอนการเข้าถึงความรู้** เผยแพร่ความรู้ไปยัง 3 คณะ 2 กอง โดยทำบันทึกข้อความเผยแพร่องค์ความรู้ และผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 6) **ขั้นตอนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้** ได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยได้เชิญวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการ 7) **ขั้นตอนการเรียนรู้** คณาจารย์นำแนวปฏิบัติที่ดีไปปรับใช้ในการยื่นขอจดสิทธิบัตร

3.ความสำคัญของ “แนวปฏิบัติที่ดี” (ระบุสภาพปัญหา ความต้องการหรือเหตุผลความจำเป็น)

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีเป้าหมายในการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีนโยบายที่ผลักดันให้มีการจัดการความรู้ทั่วทั้งมหาวิทยาลัยที่ตอบวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยมีการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย (Tacit Knowledge) ถ่ายทอดไปสู่บุคลากร และนำไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ (Explicit Knowledge) จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดความรู้ภายในหน่วยงาน เป็นการสนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานที่เกิดจากการจัดการความรู้ของหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนัก และเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการความรู้มากขึ้น มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการจัดการความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ และระหว่างหน่วยงานตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดการความรู้ในหน่วยงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย โดยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน เพิ่มประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้า นำพามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน และพัฒนามหาวิทยาลัย นั้น

เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนัก และเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการความรู้มากขึ้น มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการจัดการความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ และระหว่างหน่วยงานตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดการความรู้ในหน่วยงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ครอบคลุมในประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้เรื่องกฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช ซึ่งมีองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติราชการ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางานเพิ่มประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้า นำพามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป

ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและบังเกิดผลต่อการปฏิบัติด้านพัฒนาองค์กร จึงได้จัดทำโครงการการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง เรื่อง กฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืชเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อองค์กร

4.วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินการ (ระบุวัตถุประสงค์ชัดเจนและกำหนดเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพปัญหา)

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับคณาจารย์ และนักวิจัยเรื่องกฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช

เป้าหมาย

- 1) คณาจารย์ นักวิจัย ได้นำแนวทาง และองค์ความรู้ที่ได้ประเด็นองค์ความรู้เรื่องกฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช ไปปรับใช้กับผลงานวิจัยของตนเอง

5.กระบวนการดำเนินงาน (ระบุวิธีการ กระบวนการหรือขั้นตอน และเครื่องมือการจัดการความรู้ที่ใช้)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง มีคณาจารย์และนักวิจัย ที่มีศักยภาพและองค์ความรู้ที่สามารถดำเนินงานสามารถผลิตงานวิจัย สร้างองค์ความรู้สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาไปสู่การสร้าง มูลค่าเพิ่ม และการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม กลยุทธ์หนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย คือการ สร้างเสริมองค์ความรู้ ความเข้าใจให้กับนักวิจัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ และดำเนินการจัดการความรู้ตาม 7 ขั้นตอน ของมหาวิทยาลัยตามกระบวนการหรือขั้นตอนของการแนวทางปฏิบัติที่ดี ภายใต้อ 6 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้ (ครั้งที่ 1 วันที่ 10 ตุลาคม 2567)

1. จัดประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ เพื่อกำหนดประเด็น ซึ่งเป็นการประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ เพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่น่าสนใจ โดยเน้นความต้องการของนักวิจัยและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นการประชุมของคณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย และจัดประชุมเสนอเรื่องที่น่าสนใจ ณ ห้องประชุม 1 อาคารอำนวยการ มทร.ล้านนาลำปาง โดยประธานคณะกรรมการให้ทุกคนร่วมกันเสนอประเด็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของปีงบประมาณ 2567 โดยการนำหัวข้อมาพิจารณาคัดเลือก ไข่มติที่ประชุมโดยใช้เสียงส่วนใหญ่ในการตัดสินใจเลือกโดยการอิงหลักเกณฑ์ผลประโยชน์ที่ได้รับของนักวิจัยและมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

หลังจากการสำรวจ ทางทีมคณะกรรมการได้ประชุมสรุปผลจากการสำรวจ และจัดทำแผนการจัดการความรู้ (ครั้งที่ 2) จากการทำแบบสำรวจหัวข้อที่จะมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในปีงบประมาณ 2567 ผลการสำรวจ ที่มีคะแนนร้อยละมากที่สุด คือกฎหมาย TRIUP ACT การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช คิดเป็นร้อยละ 38.46

หัวข้อ	จำนวนคนที่เลือก	ร้อยละ
เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ	11	28.21
กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช	15	38.46
ตัวชี้วัด สิทธิบัตร และงานสร้างสรรค์	13	33.33
รวม	39	100

จัดทำแผนการจัดการความรู้

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan)							
ชื่อหน่วยงาน		: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง					
ประเด็นยุทธศาสตร์		: การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์สำหรับยกระดับ ชุมชน สังคม ประเทศ					
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K)		: กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช					
ตัวชี้วัด (KPI)		: จำนวนองค์ความรู้ที่นำมาพัฒนาการปฏิบัติงานจริงของหน่วยงานอย่างเห็นผลเป็นรูปธรรม					
เป้าหมายของตัวชี้วัด		: 1 เรื่อง					
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.	การบ่งชี้ความรู้ -แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) -คณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยกำหนด Knowledge Mapping โดยเน้นประเด็น กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช	พฤษภาคม 2567	-จำนวนคณะกรรมการดำเนินงาน -จำนวนประเด็นความรู้	-ไม่น้อยกว่า 20 คน 1 ประเด็น	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	

ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
2.	การสร้างและแสวงหาความรู้ - คณะกรรมการดำเนินการประชุมจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างประธานกรรมการ/รองประธานกรรมการ/เลขานุการคณะกรรมการดำเนิน/ผู้ช่วยเลขานุการตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปางที่ 54 / 2567 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ذب่งชี้ -สร้างเครื่องมือในการเก็บองค์ความรู้ด้านกฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยคณะกรรมการ ที่เป็นตัวแทนแต่ละคณะ	พฤษภาคม 2567	จำนวนอาจารย์/บุคลากร ที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	

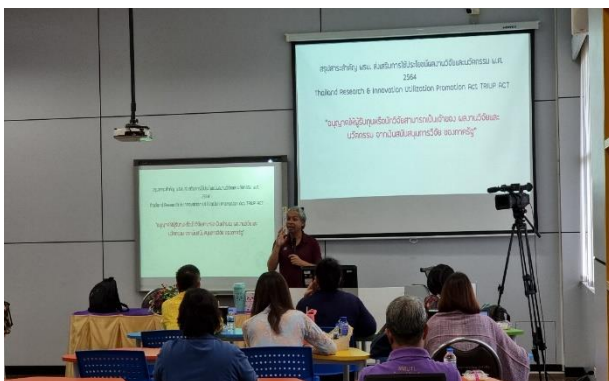
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
3.	การจัดความรู้ให้เป็นระบบ -คณะกรรมการดำเนินการช่วยกันสรุปประเด็นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งตามหัวข้อและประเด็นความรู้ที่สำคัญในแต่ละครั้ง -นำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาปรับปรุงทบทวนให้เป็นองค์ความรู้ประเด็น กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช	มิถุนายน 2567	จำนวนคลังความรู้/ทะเบียนความรู้/จำนวนองค์ความรู้	1 ครั้ง	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	
4.	การประมวลและกลั่นกรองความรู้ - ดำเนินการประชุมจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปางที่ 54/ 2567 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) <u>จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่</u> ครั้งที่ 1 วันที่ 2 สิงหาคม 2567 ครั้งที่ 2 วันที่ 9 สิงหาคม 2567 - กำหนดให้บุคลากรแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นคนละ 3-5 นาทีและบันทึกรายละเอียดความคิดเห็น	สิงหาคม 2567	ประเด็นความรู้ที่สามารถสังเคราะห์ได้	1 เรื่อง	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย	

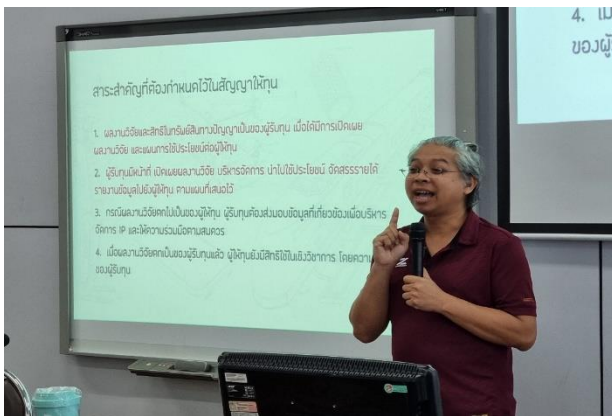
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
5.	การเข้าถึงความรู้ -เผยแพร่ผ่าน Web site, Web blog, สื่อสังคมออนไลน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ หรือจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่,	กันยายน 2567	จำนวนวิธีการกระจายความรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมาย	2 เป้าหมาย	อาจารย์/บุคลากร	คณะกรรมการการจัดการความรู้ ดำเนินงานวิจัย	
6.	การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้/การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์ MS.Teams / Web Site/E-Mail / Facebook /Line	สิงหาคม 2567	จำนวนครั้งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	อย่างน้อย 1 ครั้ง	คณะกรรมการการจัดการความรู้ดำเนินงานวิจัย	คณะกรรมการการจัดการความรู้ ดำเนินงานวิจัย	
7.	การเรียนรู้ - การนำความรู้มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน - อาจารย์ผู้สอน/ผู้ที่สนใจ เข้าไปเรียนรู้ และนำไปใช้ในการทำงานวิจัยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	กันยายน 2567	-จำนวนผู้เข้าไปเรียนรู้ -จำนวนข้อเสนอแนะ	1 องค์ความรู้	คณะกรรมการการจัดการความรู้ดำเนินงานวิจัย	คณะกรรมการการจัดการความรู้ ดำเนินงานวิจัย	
ผู้ทบทวน : (ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ สันทวีวรกุล) (ผู้อำนวยการกองการศึกษา)				 ผู้อนุมัติ : (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิฑูร์ ชัยเนตร) ผู้อำนวยการสำนักงานบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง			

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้

เครื่องมือการจัดการความรู้ที่ใช้ : การถ่ายทอดความรู้โดยการเล่าเรื่อง จากท่านวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถ ให้กับคณะกรรมการการจัดการความรู้ และคณาจารย์ที่สนใจเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องกฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืชสรุประเด็นดังนี้

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดำเนินงานวิจัย เรื่อง กฎหมาย TRIUP ACT การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช
ในวันที่ 2 สิงหาคม 2567 ณ ห้องประชุม 1 อาคารอำนวยการ

สรุปสาระสำคัญ KM งานวิจัย

พรบ.ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2564 (Thailand Research & Innovation Utilization Promotion Act :TRIUP ACT) และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช 2542

.....

พรบ.ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2564

(Thailand Research & Innovation Utilization Promotion Act :TRIUP ACT)

สาระสำคัญ “อนุญาตให้ผู้รับทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมจากเงินสนับสนุนการวิจัยของภาครัฐ”

โดย ผู้ให้ทุนคือ หน่วยงานของรัฐตามที่พรบ.ประกาศกำหนด

ผู้รับทุนคือ บุคคลธรรมดา นิติบุคคล ที่เป็นคู่สัญญาในสัญญาให้ทุน โดยทางมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ผู้รับทุนคือ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย

นักวิจัยคือ ผู้ประดิษฐ์ ผู้สร้างสรรค์ รวมถึง หัวหน้าโครงการวิจัย และนักวิจัยร่วม ข้อยกเว้นกฎหมายทั้งฉบับ

- การวิจัยทางการแพทย์
- การวิจัยที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชนหรือสาธารณะ
- การจัดซื้อจัดการเพื่อการวิจัยและพัฒนา การจ้างที่ปรึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง
- การให้ทุนแบบมีกำหนดเงื่อนไขใช้คืน (Recoverable grant)
- การให้ทุนแบบกั๊ยมแบบมีกำหนดระยะเวลาใช้คืน
- ทุน fundamental fund ที่จัดสรรผ่านมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยให้ทุนต่อในฐานะผู้ให้ทุน (ทุนวิจัยพื้นฐานร้อยละ 50 และ ทุนวิจัยที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และมีผู้นำไปใช้ประโยชน์ร้อยละ 50)

ลักษณะการให้ทุน

- ทุนให้เปล่า
- ทุนให้เปล่าบางส่วน (matching fund) เช่น ทุนวิจัยที่มีส่วนร่วมของภาคเอกชน

แหล่งทุน

- งบประมาณแผ่นดิน

- กองทุนหรือทุนหมุนเวียน สนับสนุนการวิจัยที่จัดตั้ง ขึ้นตามกฎหมาย
- กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- งบประมาณรายจ่าย จากเงินรายได้ของ สถาบันอุดมศึกษา

สาระสำคัญที่ต้องกำหนดไว้ในสัญญาให้ทุน

1. ผลงานวิจัยและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเป็นของผู้รับทุน เมื่อได้มีการเปิดเผยผลงานวิจัย และแผนการใช้ประโยชน์ต่อผู้ให้ทุน
2. ผู้รับทุนมีหน้าที่ เปิดเผยผลงานวิจัย บริหารจัดการ นำไปใช้ประโยชน์ จัดสรรรายได้ รายงานข้อมูลไปยังผู้ให้ทุน ตามแผนที่เสนอไว้
3. กรณีผลงานวิจัยตกไปเป็นของผู้ให้ทุน ผู้รับทุนต้องส่งมอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อบริหารจัดการ IP และให้ความร่วมมือตามสมควร
4. เมื่อผลงานวิจัยตกเป็นของผู้รับทุนแล้ว ผู้ให้ทุนยังมีสิทธิใช้ในเชิงวิชาการ โดยความร่วมมือของผู้รับทุน

การดำเนินการขอความเป็นเจ้าของในผลงานวิจัยและนวัตกรรม

ภาพที่ 1 แสดงการดำเนินการขอความเป็นเจ้าของในผลงานวิจัยและนวัตกรรม

ความเป็นเจ้าของกลับไปเป็นของผู้ให้ทุนเมื่อ

- ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลและขอความเป็นเจ้าของไปยังผู้ให้ทุน โดยต้องขอยื่นใช้สิทธิในผลงานภายใน 90 วันหลังปิดโครงการวิจัย
- ได้สิทธิความเป็นเจ้าของแล้วแต่ไม่ดำเนินการบริหาร จัดการ IP หรือทำไม่ถูกต้อง
- ไม่ดำเนินการตามแผนการใช้ประโยชน์ตามกรอบ เวลา 2 ปี หรือระยะเวลาที่ขอยุ่หรือแก้ไขแผนข้อกำหนดการจัดสรรผลประโยชน์

- ร่างระเบียบ IP มทร.ล้านนา ปี 2568 70:30 (คณะวิจัย 70% , มหาวิทยาลัย 30%)
- เกษียณแล้วแต่ IP ยัง run อยู่ ผู้ประดิษฐ์/ลูก จะได้รับสิทธิ์

การนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์

เป็นงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีลักษณะเป็นงานวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่ หรือเป็นการวิจัยที่มุ่งเป้าไปที่กลุ่มงานวิจัยเพื่อสังคมและท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบการนำไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.)

ทรัพย์สินทางปัญญา

ทรัพย์สินทางปัญญา แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ (7รูปแบบ) ได้แก่

1. ลิขสิทธิ์
2. ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม

ลิขสิทธิ์ (Copyright) คือสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่มโดยการใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทต่างๆ ที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง โดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียนซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงาน ลิขสิทธิ์ของตนโดยกฎหมาย ลิขสิทธิ์ได้ให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดง และสร้างสรรค์ด้านเทคโนโลยี

ตัวอย่างลิขสิทธิ์ (Copyright)

- 1.1) วรรณกรรม (รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์)
- 1.2) นาฎกรรม
- 1.3) วจิตรศิลป์ และศิลปกรรม ภาพวาด (ประติมากรรม งานพิมพ์ งานตกแต่งสถาปัตยกรรม ภาพถ่าย ภาพวาดเขียน แผนที่ ภาพร่าง งานประยุกตศิลป์ (งานประยุกตศิลป์ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 25ปีหลังจากวันจัดสร้าง)
- 1.4) ดนตรีกรรม
- 1.5) โสตทัศนวัสดุ
- 1.6) ภาพยนตร์
- 1.7) สิ่งบันทึกเสียง
- 1.8) งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
- 1.9) งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม(Industrial Property)

ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมหมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งอาจจะเป็นกระบวนการ หรือเทคนิคในการผลิต ที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างของตัวผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังรวมถึง เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า การคุ้มครองพันธุ์พืช แบบผังภูมิของวงจรรวม และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมแบ่งออกได้ดังนี้

- สิทธิบัตร
- แบบผังวงจรรวม
- เครื่องหมายการค้า
- ความลับทางการค้า
- ชื่อทางการค้า
- สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายหมายถึงภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตราชื่อ ข้อความตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียงหรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

- เครื่องหมายการค้า คือ เครื่องหมายที่ใช้กับสินค้าที่จับต้องได้ มียี่ห้อและเจ้าของที่แตกต่างกันชัดเจน มีความแตกต่างจากคนอื่น
- เครื่องหมายบริการ คือ เครื่องหมายที่ใช้กับธุรกิจที่ให้บริการ เช่น โรงแรม สายการบิน ธนาคาร เป็นต้น
- เครื่องหมายรับรอง คือ เครื่องหมายที่ใช้รับรองสินค้าและบริการของบุคคลอื่น เพื่อรับรองกระบวนการผลิต คุณภาพ ส่วนประกอบของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ
- เครื่องหมายร่วม คือ เครื่องหมายที่ถูกตั้งขึ้นมาใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือจากสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลจากองค์กรของรัฐหรือเอกชน

ความลับทางการค้า

ความลับทางการค้า หมายถึงข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปโดยมีมูลค่าในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากข้อมูลนั้นเป็นความลับ มีการดำเนินการตามสมควรเพื่อทำให้ข้อมูลนั้นปกปิดเป็นความลับ กำหนดวิธีการรักษาความลับเช่น เก็บไว้ในตู้เซิร์ฟเวอร์ ผังไว้ใจกลางทะเลทราย กำหนดวิธีการเข้าถึงความลับเช่น การลงชื่อเข้าใช้กำหนดระดับบุคคลที่เข้าถึงและรับรู้

ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างแบรนด์สินค้าที่เป็นทรัพย์สินอุตสาหกรรม ประเภทความลับทางการค้า

กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ในปัจจุบัน มีกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 7ฉบับ และ 1 ประกาศ ดังนี้

- 1) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 2) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 3) พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 4) พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบของผังภูมิวงจรรวม พ.ศ. 2543
- 5) พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545
- 6) พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546
- 7) พระราชบัญญัติการผลิตภัณฑ์ชีสดี พ.ศ. 2548
- 8) ประกาศคณะกรรมการสิทธิบัตร เรื่องกำหนดรายชื่อหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียก

เก็บ

เงื่อนไขหรือลักษณะของการรับความคุ้มครองสิทธิบัตร (มาตรา 5)

สิทธิบัตรการประดิษฐ์

1. ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่คิดค้นขึ้นใหม่ คือ การประดิษฐ์ที่แตกต่างไปจากเดิม ยังไม่เคยมีใช้หรือแพร่หลายมาก่อนในประเทศ หรือไม่เคยเปิดเผยสาระสำคัญ หรือรายละเอียดในเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือการนำออกแสดง หรือเปิดเผยต่อสาธารณชนมาก่อนทั้งในและนอกประเทศ และยังไม่เคยได้รับสิทธิบัตรมาก่อน
2. ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น คือ มีลักษณะที่เป็นการแก้ไขปัญหาทางเทคนิค หรือไม่เป็นการประดิษฐ์ที่ทำได้โดยง่ายต่อผู้ที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น
3. ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่สามารถนำไปประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมได้

เงื่อนไขหรือลักษณะของการรับความคุ้มครองสิทธิบัตร (มาตรา 9)

การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้ (ในประเทศไทย)

1. จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์ พืช หรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช
2. กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
3. ระเบียบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์
4. วิธีการวินิจฉัย บำบัด หรือรักษาโรคมनुษย์ หรือสัตว์
5. การประดิษฐ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี อนามัย หรือสวัสดิภาพของประชาชน

การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

1. แบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่
 - 1.1 ต้องไม่เป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้ว ก่อนวันยื่นขอรับความคุ้มครอง

1.2 ต้องไม่เป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการเปิดเผยรูปภาพ สารสำคัญ หรือรายละเอียด ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้ว ก่อนวันยื่นขอรับความคุ้มครอง

1.3 ต้องไม่เป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่เคยมีประกาศโฆษณาของสำนักสิทธิบัตรอยู่แล้วก่อนวันยื่นขอรับความคุ้มครอง

2. แบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

3. แบบผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

อายุการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร

สิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 20 ปี นับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีอายุ 10 ปี นับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

อนุสิทธิบัตร (Petty Patent)

อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) เป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานสร้างสรรค์จากการประดิษฐ์คิดค้นที่ไม่มีความซับซ้อน อาจคิดขึ้นโดยง่าย เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมาก หรือเป็นการประดิษฐ์คิดค้นเพียงเล็กน้อย แต่ต้องเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่และสามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้และมีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น

อายุการให้ความคุ้มครองอนุสิทธิบัตร

-อนุสิทธิบัตรมีอายุ 6 ปี ต่ออายุอนุสิทธิบัตรได้ 2คราว มีกำหนดคราวละ 2ปี โดยให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน 90วัน ก่อนวันสิ้นอายุ

พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช

พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืชมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ปรับปรุงพันธุ์พัฒนาพันธุ์อนุรักษ์พันธุ์พืชส่งเสริมการเกษตร

"พืช" หมายความว่าสิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและให้หมายความรวมถึงเห็ดและสาหร่ายแต่ไม่รวมถึงจุลชีพ

"พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น" หมายความว่าพันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในชุมชนใดชุมชนหนึ่งภายในราชอาณาจักรและไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัติ

"พันธุ์พืชป่า" หมายความว่าพันธุ์พืชที่มีหรือเคยมีอยู่ในประเทศตามสภาพธรรมชาติและยังมิได้นำมาใช้เพาะปลูกอย่างแพร่หลาย

"พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป" หมายความว่าพันธุ์พืชที่กำเนิดภายในประเทศหรือมีอยู่ในประเทศซึ่งได้มีการใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายและให้หมายความรวมถึงพันธุ์พืชที่ไม่ใช่พันธุ์พืชใหม่พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นหรือพันธุ์พืชป่า

ภาพที่ 3 แสดงหมวดหมู่ในพรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542

ขอบเขตของพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

จำแนกพันธุ์พืชเป็น 4 ประเภท

พันธุ์พืชใหม่และ พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น การคุ้มครองเชิงทรัพย์สินทางปัญญา ใช้ระบบจดทะเบียน

พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่า การคุ้มครองเชิงอนุรักษ์ ใช้ระบบควบคุมการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ (การเก็บ การจัดหา รวบรวม เพื่อใช้ในการศึกษา ทดลอง วิจัยหรือปรับปรุงพันธุ์พืช)

กลุ่มของพันธุ์พืชภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

ภาพที่ 4 แสดงกลุ่มของพันธุ์พืชตาม พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

การจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้มีการพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์พืชเพื่อให้มีพันธุ์พืชใหม่เพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ด้วยการให้สิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย

คุณสมบัติพันธุ์พืชใหม่ที่สามารถยื่นขอจดทะเบียนได้

- เป็นชนิดพืชที่รัฐมนตรีประกาศให้การคุ้มครองได้
- มีความใหม่ คือ ยังไม่มีการขาย จำหน่าย จ่ายแจก ส่วนขยายพันธุ์เกินกว่า 1 ปี ทั้งในประเทศและต่างประเทศก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน
- มีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด (Distinctness)
- มีความสม่ำเสมอในลักษณะประจำพันธุ์ (Uniformity)
- มีความคงตัวในลักษณะประจำพันธุ์ (stability)
- ชื่อที่เหมาะสม ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ

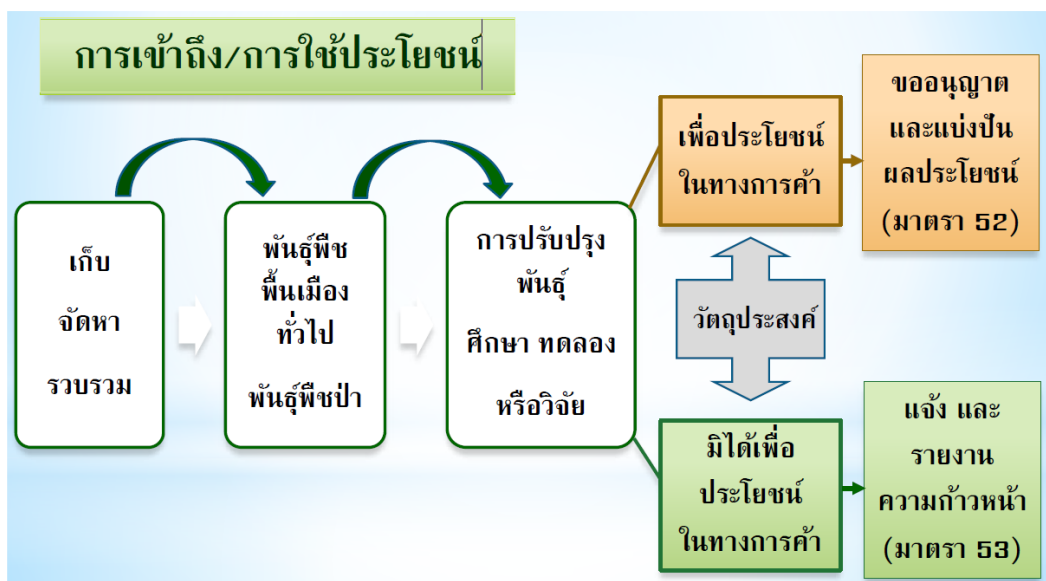
ขอบเขตสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ในพันธุ์พืชใหม่

มาตรา 34 ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการ

- ผลิต ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด
- นำเข้ามาในราชอาณาจักร
- ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือมีไว้เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่

การคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองและพันธุ์พืชป่า

การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์

ภาพที่ 5 แสดงวิธีการเข้าถึงหรือการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชตามมาตรา 52 และ มาตรา 53

การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ตามมาตรา 52

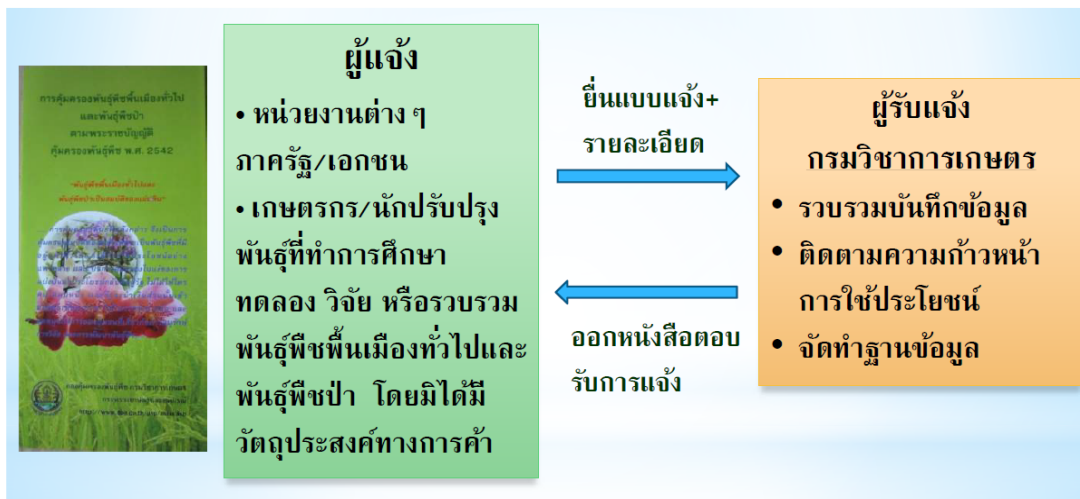
ผู้ใดเก็บ จัดทำ หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป พันธุ์พืชป่า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าวเพื่อการปรับปรุงพันธุ์ศึกษา ทดลองหรือวิจัย เพื่อประโยชน์ในทางการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแบ่งปันผลประโยชน์ (เจรจาเป็นกรณีไป)

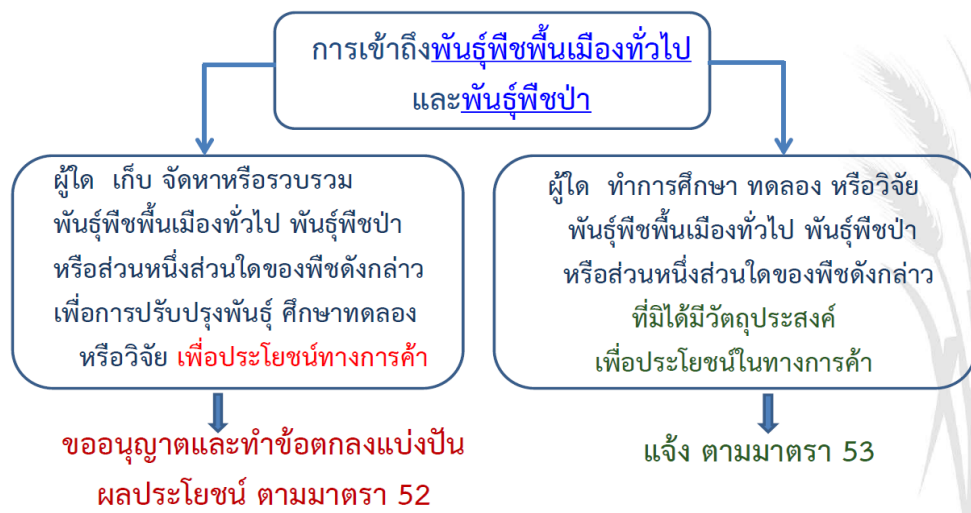
ด้านความร่วมมือ เช่น ผลงานวิจัย/วิจัยร่วม การถ่ายทอดเทคโนโลยี การฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากร การให้อุปกรณ์ เป็นต้น

ด้านตัวเงิน เช่น ให้นำเงินก้อน/ครั้งเดียว, %รายได้ เป็นต้น หรือ รายได้ที่เป็นตัวเงินเข้ากองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช เพื่อสนับสนุนกิจกรรมปรับปรุงพันธุ์พืช และอนุรักษ์พันธุ์พืชของชุมชน

การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์โดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ตามมาตรา 53

ภาพที่ 6 แสดงการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์โดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ตามมาตรา 53

ภาพที่ 7 สรุปวิธีการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าตามมาตรา 52และมาตรา 53

ขั้นตอนที่ 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

- คณะกรรมการดำเนินการช่วยกันสรุปประเด็นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งตามหัวข้อและประเด็นความรู้ที่สำคัญในแต่ละครั้ง

- นำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มา ปรับปรุงทบทวนให้เป็นองค์ความรู้ประเด็น กฎหมาย TRIUP ACT, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

- ดำเนินการประชุมจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างคณะกรรมการดำเนินงานตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปางที่ 54/ 2567 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ (KM) จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 วันที่ 2 สิงหาคม 2567

ครั้งที่ 2 วันที่ 9 สิงหาคม 2567

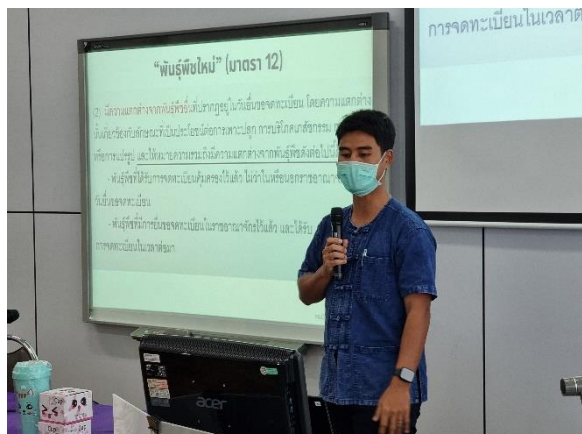
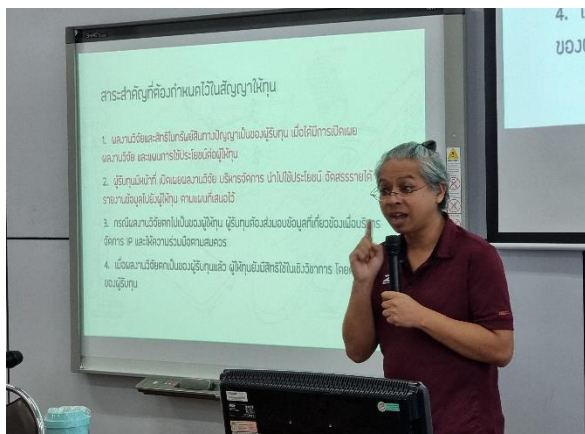
- กำหนดให้บุคลากรแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นคนละ 3-5 นาทีและบันทึกรายละเอียดความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

- เผยแพร่ผ่าน Web site, Web blog, สื่อสังคมออนไลน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ หรือจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่

ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้วันที่ 2 สิงหาคม 2567 ได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยได้เชิญวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถมาให้ความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีหญิงศักดิ์ สัสดีแพง รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ฝ่ายวิจัย นวัตกรรมและบริการวิชาการ มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในหัวข้อ พรบ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และอาจารย์มานิช คุ้มพนาลัยสถิต คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ พระราชบัญญัติ คุ้มครองพันธุ์พืช

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ด้านงานวิจัย

กฎหมาย TRIUP ACT,
การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
และพรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช

วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2567 เวลา 09.00 น.
ณ ห้องนวัตกรรมชั้น 6 ห้อง 603
อาคารวิทยบริการ 84 พรรษา

ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้ จัดทำผลลัพธ์ที่ได้ ได้แก่ คลิปวิดีโอ เอกสารเผยแพร่

6.ผลการดำเนินงานและประโยชน์ที่ได้รับ (ระบุผลความสำเร็จของการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่สามารถแก้ปัญหาได้)

คณาจารย์ และบุคลากรได้ตระหนัก และเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการความรู้มากขึ้น มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการจัดการความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ และระหว่างหน่วยงานตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดการความรู้ในหน่วยงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ครอบคลุมในประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้เรื่องกฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทาง

ปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืช ซึ่งมีองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติราชการ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางานเพิ่มประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้า นำพามหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป

ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง ได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและบังเกิดผลต่อการปฏิบัติด้านพัฒนาองค์กร จึงได้จัดทำโครงการการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง เรื่อง กฎหมาย Triup act, การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พรบ.คุ้มครองพันธุ์พืชเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อองค์กร มีคณาจารย์ที่นำแนวปฏิบัติที่ดีไปใช้ประโยชน์ จำนวน 3 ท่าน และมีผู้สนใจ มาเข้าร่วมกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 38 ท่าน

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง

ที่ ๕๘ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ (KM)

ด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง ดำเนินการจัดการความรู้ในองค์กร โดยเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองรวมทั้งปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยมีการรวบรวมความรู้ ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย (Tacit Knowledge) ถ่ายทอดไปสู่บุคลากรและนำไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ (Explicit Knowledge) จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติที่นั้น อาศัยคำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ที่ ๘๔๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖ จึงมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารมหาวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีสั่งการและปฏิบัติการแทนอธิการบดีตามนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง ดังนี้

๓.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีอาชีพเพื่อสร้างนวัตกรรม

สิ่งประดิษฐ์สำหรับยกระดับ ชุมชน สังคม ประเทศ ดังนี้

๑. ผศ.ว่าที่ร้อยตรีทองศักดิ์ สีสดีแพง		ประธานกรรมการ
๒. ผศ.พงศกร สุรินทร์		รองประธานกรรมการ
๓. ผศ.อำนาจ ผัดวัง		กรรมการ
๔. นายกิริติ วุฒิจารี		กรรมการ
๕. นายเสกสรรค์ เจียรสุวรรณ		กรรมการ
๖. นายศุภวัฒน์ คำทิพย์		กรรมการ
๗. นางสาวฤทัยภัทร ศุกระศร		กรรมการ

๘. ผศ.ดารารัตน์	ธาดุรกิจ	กรรมการ
๙. ผศ.ปัญญาพร	ศรีชานาพันธ์	กรรมการ
๑๐. ผศ.ผจงจิต	ดีปประสอน	กรรมการ
๑๑. ผศ.ธิดาวัฒน์	ตาคำ	กรรมการ
๑๒. ผศ.ไพโรจน์	ไชยเมืองชื่น	กรรมการ
๑๓. ผศ.กนกวรรณ	เวชกามา	กรรมการ
๑๔. นางพวงทอง	วิงราษฎร์	กรรมการ
๑๕. นางสาวนที	ทรัพย์มี	กรรมการ
๑๖. นางสาวศิริขวัญ	ปัญญาเรียน	กรรมการ
๑๗. นางสาวธัญพร	เวศอุไร	กรรมการ
๑๘. นางสาวนิตยา	ทองทิพย์	กรรมการ
๑๙. ผศ.รุ่งทิวา	กองเงิน	กรรมการ
๒๐. ผศ.เพ็ญพิมพ์	ชิดบุรี	กรรมการ
๒๑. นางบัทม์	ปราณอมรกิจ	กรรมการ
๒๒. นายสุรพล	ใจวงศ์ษา	กรรมการ
๒๓. นายณัฐอมร	จวงเจิม	กรรมการ
๒๔. รศ.สุมิตรา	สุปินราช	กรรมการ
๒๕. ผศ.กุลวิชญ์	พานิชกุล	กรรมการ
๒๖. นางสาวเมทินี	นาคดี	กรรมการ
๒๗. ผศ.ญาณิ	ศิริตะ	กรรมการ
๒๘. นางปรีศันย์	กองวงศ์	กรรมการ
๒๙. นางสาวนทีทิพย์	สวัสดิ์รักษา	กรรมการ
๓๐. ผศ.ธัญลักษณ์	บัวผัน	กรรมการ
๓๑. นายมาโนช	คุ้มพนาลัยสถิต	กรรมการ
๓๒. รศ.สุนทร	วิทยาคุณ	กรรมการ
๓๓. นางวัชรีย์	เทพโยธิน	กรรมการ
๓๔. นายธีรวัฒน์	เทพใจภาค	กรรมการ
๓๕. นางสาวลชินี	ปานใจ	กรรมการ
๓๖. ผศ.อรทัย	บุญทะวงศ์	กรรมการและเลขานุการ
๓๗. นางศิริประภา	ศรีทอง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๘. นางสาวแสงจันทร์	วงศ์ชัตนนท์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

7.การเผยแพร่ (ระบุวิธีการที่ทำให้เห็นร่องรอยหลักฐานการเผยแพร่ผลงาน “แนวปฏิบัติที่ดี”)

1. ทำบันทึกข้อความ เผยแพร่ผลงานแนวปฏิบัติที่ดีไปยังหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ทั้ง 3 คณะ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร/คณะวิศวกรรมศาสตร์/คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ /กองการศึกษาลำปาง/กองบริหารทรัพยากรลำปาง ผ่านระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย E-OFFICE พร้อมแนบเอกสารแนวปฏิบัติที่ดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษาสำนักงาน มทร.ล้านนา ลำปาง โทร.๐๕๔-๓๔๒๕๕๗ - ๘ ต่อ ๑๒๒

ที่ อว ๐๖๕๔.๒๘ / กน๒๔ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการความรู้ (KM)

เรียน รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร/คณะวิศวกรรมศาสตร์/คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ /ผู้อำนวยการกองบริหารทรัพยากร/ผู้อำนวยการกองการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกแนวปฏิบัติที่ดี

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง ดำเนินการจัดการความรู้ในองค์กร โดยเป็นการรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งจะจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองรวมทั้งปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยมีการรวบรวมความรู้ ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย (Tacit Knowledge) ถ่ายทอดไปสู่บุคลากรและนำไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ (Explicit Knowledge) จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดี

ในการนี้ทางกองการศึกษาลำปาง จึงขออนุญาตเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการความรู้ (KM) ให้กับบุคลากรในสังกัดของท่านได้รับทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

2. เผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย

(นางสาวแสงจันทร์ วงศ์ชนนท์)

The screenshot shows a Facebook post from the official page of MRCU Lamปาง. The post title is 'มทร.ล้านนา ลำปาง จัด KM ด้านงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง กฎหมาย Triup act การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช'. The post includes a group photo of approximately 20 people standing in a room with a presentation screen in the background. Below the photo is a yellow banner with the text 'มทร.ล้านนา ลำปาง จัด KM ด้านงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง กฎหมาย Triup act การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช'. The post text describes the event on August 2nd, 2024, at the MRCU Lamปาง, involving a knowledge management activity for research staff. It mentions a presentation by Dr. Chaiyaporn Chaiyaporn and a Q&A session with experts from the Intellectual Property Department and the Plant Variety Protection Act. The post also includes a list of social media links for the university and a 'Like' count of 0.

8.ปัจจัยความสำเร็จ (ระบุบุคคลที่รับผิดชอบการบริหารจัดการ และทรัพยากร ที่สนับสนุนให้งานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์)

1. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณให้คณาจารย์ บุคลากร ในการดำเนินกิจกรรม
2. คณาจารย์ บุคลากร ทุกคณะ ให้ความร่วมมือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์